

[Chr. R. Christensen.]

egentlig Beskyttelse af Loven. Naar Arbejdet har været fuldført et Sted, har Smitten kunnet paaføres udefra, uden at man har kunnet væрге sig derimod, og Arbejdet har ofte maattet begyndes forfra igen. Først ved dette Lovforslags Gennemførelse bliver der skabt Beskyttelse for de rene Besætninger, og det er maaske det væsentligste i Forslaget, at Ansvar for Smittespredning lægges paa de urene paa en saadan Maade, at det ikke mere er de rene Besætningers Indehavere alene, der maa kæmpe for at hindre Smittens Udbredelse. Forslagets Bestemmelse om, at der skal træffes fornødne Sikkerhedsforanstaltninger mod Smitte under Transport og Udgræsning af tuberkuløse Dyr, samt Pligten til at erstatte Tab, naar der sælges tuberkuløst Kvæg, uden at Køberen faar Meddelelse derom, lægger Ansvar paa den rette Plads og giver Beskyttelse for Udrensingsarbejdet, samtidig med at disse Bestemmelser med en vis Styrke fastslaar, at Tuberkulosebekæmpelsen er en Samfundssag, som ingen har Ret til at stille sig uden for. Ligeledes vil jeg gerne udtale min Tilfredshed med, at Dyr, hvis Sundhedstilstand ikke er kendt, ligestilles med smittede Dyr.

Den almindelige Tilfredshed, jeg nærer for Lovforslaget, forhindrer naturligvis ikke, at der er forskellige Ting, jeg kunde ønske anderledes. Der bliver antagelig Lejlighed til Drøftelse heraf i et Udvalg, men jeg vil dog gerne allerede her pege paa nogle enkelte Ting.

Forslagets § 1, Stk. 4, bestemmer, at der senest et Aar efter Lovens Ikrafttræden skal foretages Adskillelse mellem bestaaet og ikke-bestaet Kvæg paa Markederne, men at Landbrugsministeren efter Indstilling fra vedkommende Landbo- og Husmandsforeninger kan forlænge Tidsfristen. Jeg kunde ønske denne Bemyndigelse begrænset til et bestemt Aaremaal for at tilkendegive, at Udrensningen virkelig maa gøres færdig i Løbet af en rimelig Tid.

§ 1, Stk. 6, omhandler Forholdene under Dyrenes Anbringelse paa Græs. Her fastslaas, at Dyr, der ikke har bestaaet Tuberkulinprøven, ikke maa komme tuberkelfri Nabobesætninger nærmere end 2½ m. Udformningen af dette tilfredstillende ikke helt, men Udtalelserne i Bemærkning-

gerne om, at Bestemmelsen om særligt Hegn ikke fritager for den almindelige Hegnspligt, og at der heraf følger, at der med Løsdrift skal opsættes og vedligeholdes dobbelt Hegn mod tuberkulosefri Nabobesætninger, finder jeg fuldt tilfredsstillende. Dette kan kun forstaas saaledes, at det er Ejeren af de urene Dyr, der skal opsætte og vedligeholde det ekstra Hegn.

Derimod maa jeg sige, at næste Punktum tager lidt mere blidt paa Tingene, end jeg egentligt synes heldigt. Det er angaaende Forholdene ved Vandingsstederne. Det forbydes her at lade Dyrene komme inden for en Afstand af 200 m til de Steder, hvor tuberkulosefri Dyr har Adgang. Jeg er fuldkommen klar over, at det er en betydelig Byrde, der paa den Maade paalægges Ejerne af urene Dyr, men jeg er ikke helt sikker paa, at den Beskyttelse, der herigennem ydes de rene, er tilstrækkelig. Mest rationelt vilde det være, om det blev forbudt overhovedet at lade Dyrene have Adgang til Søer og Vandløb, hvortil tuberkulosefri Dyr har Adgang. Der maatte i saa Tilfælde henvises til at grave private Stikgrøfter, hvorfra Vandet ikke kan løbe tilbage. Det er muligt, at en saadan Bestemmelse kun bør indføres som en Bemyndigelse til Landbrugsministeren, men hele dette Forhold kan maaske oplyses paa en saadan Maade, at man i Udvalget kan naa til en tilfredsstillende Ordning.

Ligeledes er der et Forhold vedrørende Kloakvandet fra visse Mejerier, som modtager Mælk fra faldne Besætninger. Kvægtuberkulosen smitter i en Række Tilfælde Mennesker. I Bilag 5 til Forslaget er givet en Oversigt over anmeldte Tilfælde og Dødsfald af Lungetuberkulose hos Mennesker i Danmark i de sidste 20 Aar. Hvis Oversigten havde angivet den åmtsvise Fordeling, havde det utvivlsomt vist sig, at Tuberkulosen blandt Mennesker er stærkest udbredt netop i de Amter, hvor Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen hidtil har været langt tilbage.

Vi har her en meget alvorlig Grund til at fremme Udrensningen mest muligt. Omvendt kan Mennesker ogsaa smitte Dyrene, og Bemærkningerne til Lovforslaget anfører en Række Eksempler herpaa.

§ 1, Stk. 7, indfører den Bestemmelse, at saafremt der opstaar begrundet Mis-